

NVA is ook corrupt het Greet Valck dossier

Greet Valck, rechterhand Bart De Wever veroordeeld door Raad van State maar toch in Raad van Bestuur Stedelijk Onderwijs (2)

Omdat de waarheid nooit beperkt mag blijven tot één vindplaats. Dit is een THEO BYL-DOSSIER. h/t t'scheldt

Een Theo Byl-dossier is de juridische benaming voor een dossier van de academische onderzoeksinstituten uit Mechelen die genoemd werd naar filantroop **Theo Byl** die in de jaren 50 van de vorige eeuw fortuin maakte als nazi-jager op foute meningen en staatsgevaarlijke geloofsovertuigingen.

Wacht, het zou kunnen dat bovenstaande omschrijving een satirische overdrijving is.

Zonder satirisch laagje is een Theo Byl-dossier een dossier dat onderzoeksrechter Theo Byl uit Mechelen liet in beslag nemen op **22 april 2021** in één van de kantoren van 'tScheldt.

Theo Byl was zogenaamd op zoek naar bewijzen van 'elektronische belaging' van politica en woordvoester van de Open Vld **Zelfa Madhloum** door de schrijvelaars van 'tScheldt. In zijn ijver en ter bevrediging van zijn onstilbare honger naar smeüige dossiers nam Theo Byl ineens alle onderzoeksdossiers van 'tScheldt mee die hij kon vinden.

Omdat er al mails gelekt zijn uit de inbeslaggenomen computers van 'tScheldt naar Knack, besloot 'tScheldt tot publicatie van alle inbeslaggenomen dossiers om aan te tonen dat '**elektronische belaging van Zelfa Madhloum**' een doekje voor het bloeden is om een satirisch magazine monddood te maken.

Zo nam Theo tot grote verbazing van de 'tScheldt redactie een lijvig dossier in beslag over **Greet Valck**, de rechterhand van **Bart De Wever**. Greet Valck was in een vorig leven directrice van twee grote scholen in Antwerpen. Tientallen klachten over haar leiderschap kwamen rond de jaren 2010 toe bij de top van het Stedelijk Onderwijs. De klachten waren zo zwaarwichtig dat er een onderzoeksteam werd ingesteld dat meer dan 60 interviews organiseerde in de scholen en onder de slachtoffers. Het rapport over Greet Valck (exclusief te lezen voor abonnees van 'tScheldt) was vernietigend. Er werden bewijzen gevonden van sociale intimidatie, scheldtirades, woede-uitbarstingen, bedreigingen, fraude, machtsmisbruik, en het ergste van al, het gebruik van seksualiteit om mannen te manipuleren om hogerop te komen. Wij vinden dit niet uit. Het staat allemaal letterlijk in het omstandige verslag van het Stedelijk Onderwijs, dat, alsof het een literair meesterwerk betreft dat thuishoort in de Vlaamse canon de toepasselijke titel meekreeg: "**Verwoest Vertrouwen. Een Moreel Onderzoek**"

Onderzoekers stelden vast dat Greet Valck niet alleen ongeschikt was als directrice maar ook ongeschikt was om te

functioneren in het Stedelijk Onderwijs. Valck werd geschorst. Maar Valck zou Valck niet zijn als ze niet een aantal machtige mannen inschakelde om het dossier ondergesneeuwd te krijgen. Ze richtte haar aandacht vervolgens op de politiek. Vaardige vingers katapulteerden haar naar het kabinet van **Liesbeth Homans** en vervolgens naar het kabinet **Bart De Wever**. Daar werd ze... 'adviseur onderwijs'. Erger, ze mocht plaats nemen voor de **N-VA** in de **Raad van Bestuur** van... het **Stedelijk Onderwijs**, hetzelfde onderwijs dat haar eerder schorste.

Vorige week publiceerde 'tScheldt het eerste deel van de doofpotoperatie om documenten en rapporten over ontslag en schorsing van Greet Valck weggemoffeld te krijgen zodat ze kon plaats nemen in die Raad van Bestuur van het Stedelijk Onderwijs en de Plantin Hogeschool.

Groot was de toorn van Bart De Wever en zijn secondanten na de publicatie van het eerste artikel over zijn rechterhand Greet Valck in 'tScheldt. De entourage van Bart De Wever liet overal weten dat het artikel in 'tScheldt allemaal 'leugens' waren, ook al publiceerde 'tScheldt het weggemoffelde rapport dat niets aan de verbeelding overliet.

Vandaag publiceren we een vervolgartikel over Greet Valck. Valck was niet alleen voorwerp van een omstandig rapport uit het Stedelijk Onderwijs. Wat nagenoeg niemand weet is dat Valck in dezelfde zaak veroordeeld werd door de **Raad van State** in 2017 waardoor haar schorsing behouden bleef. Het arrest werd, hoe kan het anders, door nieuwsgierig aagje **Theo Byl** in beslag genomen. Gelukkig had 'tScheldt nog een kopie van het arrest in een kluis liggen.

Vandaag: Theo Byl-Dossier 3 (deel 2)

De GREET VALCK FILES

“Psychopaten”

“Psychopaten”, riep Bart De Wever woedend. “Psychopaten zijn het bij ‘tScheldt!”

Driftig gooide hij het uitgeprinte artikel naar het hoofd van de buste van **Marnix van Sint-Aldegonde**, ooit buitenburgemeester van Antwerpen tijdens het beleg en de val van Antwerpen.

In het kantoor van Bart De Wever stond zijn rechterhand **Greet Valck**. Eigenlijk stond ze niet, ze hing half over de rugleuning van de *Georges Jacon stoel* in verguld hout naast het bureau van De Wever. Huilend, één en al ellende. Het artikel dat De Wever zonet naar het hoofd van Marnix van Sint-Aldegonde had gegooid was vorige week verschenen op ‘tScheldt en openbaarde een onzalig geheim gehouden kantje over de directrice die Greet Valck ooit was geweest.

Mocht het een Zweeds TV-drama zijn dan dwarrelden nu de papieren van het geprinte artikel langzaam in het binnenvallende zonlicht naar beneden tot op de grond, als waren ze metaforen voor de krokodillentranen die langs Greet Valck haar ooit fel bezongen wangen naar beneden gleden.

Evenzo in het Zweeds drama zou Greet Valck zich losmaken van de neoklassieke stoel en zich zwijgend bukken om de papieren op te rapen. Bart De Wever zou haar in suède rok gehulde billen in een flits opmerken als een steekhoudend argument nooit een relatie te beginnen met Valck want dat bleek juist het zwaard van Damocles in de papieren die hij te lezen had gekregen.

In het 'tScheldt-artikel werd uit de doeken gedaan hoe Greet Valck als directrice van een school in het Stedelijk Onderwijs onder andere haar seksualiteit had gebruikt om mannen in haar universum te sturen en te kneden om hogerop te komen. Het rapport over het functioneren van Greet Valck en een handvol leerkrachten rond haar was in de loop der jaren door Greet Valck professioneel begraven geweest, en had, als een afgehakt lidmaat, nooit meer gebruikt kunnen worden.

De geschiedenis werkt echter soms als fantoempijn. Vooral als de geschiedenis gevoed wordt door geknakte zielen, aangeschoten leerkrachten, vernederd personeel en afgewezen mannen door Greet Valck gedurende haar jaren als directrice van twee grote Antwerpse scholen.

“Hoe komen die psychopaten van 'tScheldt in godsnaam aan dat rapport?”, brieste Bart De Wever...

Beteuterd stond Valck in zijn kantoor. Ze wist zich geen houding aan te nemen. Ze voelde zich vernederd, aangeschoten, geknakt en afgewezen, wellicht exact zoals vele van haar slachtoffers zich jaren voelden na gewerkt te hebben voor Greet Valck.

Op dat moment stooft **Philippe Bijenarts**, de kabinetschef van Bart De Wever binnen.

Hij knikte naar Greet Valck om te erkennen dat hij haar had gezien, maar hij had geen zin woorden te wisselen met de vrouw die hij als toxisch en verraderlijk was beginnen beschouwen sinds ze samen als satellieten rond Bart De Wever cirkelden.

“We hebben vernomen dat ‘tScheldt al erg lang het dossier over Mevrouw Valck had liggen”, hijgde de kabinetschef.

“Waarom komen ze er dan nu mee uit? Wie wil ons hier in de val lokken?” riep De Wever, “zit **Egbert Lachaert** hier achter? Of is het die schoenool van een **Bart Brinckman** die die mannen van ‘tScheldt goed schijnt te kennen...?”

Verwilderd keek De Wever afwisselend naar Valck en Bijenarts.

Nog voor Bijenarts iets kon zeggen, ging de deur weer open en kwam Johan Verschanst, de woordvoerder van De Wever, al kloppend op de deur met dezelfde deur in huis gevallen.

“Bart, U gaat het niet geloven maar wat in dat artikel van ‘tScheldt stond blijkt waar te zijn.... die mannen van ‘tScheldt zijn begonnen alle dossiers die bij hen in beslag genomen zijn één voor één te publiceren. En blijkbaar is het dossier van Mevrouw Valck ook bij ‘tScheldt in beslag genomen...”

Bart De Wever ging kreunend achter zijn bureau zitten. Hij had vaagweg iets opgevangen over een inval bij ‘tScheldt, maar

'tScheldt stond niet echt op zijn radar. Althans hij wilde niet dat het op zijn radar stond want satire was absoluut zijn ding niet. Maar de onthullingen van 'tScheldt over **Sihame El Kaouakibi** hadden hem wel attent gemaakt op het medium. Bovendien hadden de onthullingen op 'tScheldt geholpen sneller van het probleem El Kaouakibi af te raken dan hij initieel gevreesd had. Waar hij absoluut geen zin in had was een artikelenreeks zoals die over El Kaouakibi in 'tScheldt maar dan over één van zijn nauwste medewerkers én vertrouwelingen, Greet Valck.

“Wie heeft die inval ook alweer gedaan?”, vroeg de Wever nadenkend.

“Onderzoeksrechter **Theo Byl** uit Mechelen”, zei Bijenarts snel die als hij kon scoren met zijn geheugen geen kans onbenut liet.

“Da's een moeilijke, die zit in de vijver van **Bart Somers...**” dacht Bart De Wever luidop.

Hij draaide zich resoluut naar de drie figuren voor zijn bureau...

“Allé, hoe krijgen we dat opgelost?” kwam de Wever scherp uit de hoek.

“Er is een *bijkomstigheidsje*, Bart”, zei Verschanst. “Zoals ik het begrijp hebben die mannen van 'tScheldt nog een tweede dossier over Greet...”

“Psychopaten, zijn het”, siste De Wever tussen zijn tanden terwijl hij zenuwachtig aan de hoeken van enkele papieren op zijn bureau begon te frommelen...

“Greet, welk dossier hebben die gasten nog over U?” vroeg De Wever

Valck kon geen woord uitbrengen.

“Greet, ‘t is niet het moment om in een zoutpilaar te veranderen. Dat probleempje gaat zich niet vanzelf oplossen hé?” repliceerde De Wever harder dan hij bedoeld had.

“... ik ... weet.... het... echt... niet... Bart”, snikte Valck.

De Wever keek hen alle drie over zijn bril aan en zei gedecideerd: “Iedereen hier weet dat ik niemand van het team laat vallen, al mag de hemel op mijn hoofd donderen. Maar hoe komt het dat niemand mij heeft ingelicht dat Greet uit het Stedelijk Onderwijs is gezet geweest enkele jaren geleden? Waarna ik haar als een stom kieken vervolgens in de raad van bestuur van datzelfde Stedelijk Onderwijs heb geplaatst...Iemand?”

Er kwam geen geluid uit de monden van de drie rond het bureau van De Wever, maar ze dachten alle drie hetzelfde.

Bijenarts en Verschanst wisten maar al te goed hoe de aanwerving van Valck was gelopen. Nog nooit was er zoveel gelobbyd achter de schermen om Valck na haar schorsing in het

onderwijs binnen te loodsen in het kabinet Homans. Valck had vervolgens haar zinnen gezet op een positie die échte macht opleverde, namelijk een positie in het kabinet De Wever. Valck had via via de juiste *intel* gehad om met één welgemikte torpedo **Apache** uit het subsidienetwerk van Homans te schieten. Dat was Bart opgevallen en veel waard geweest. Dus zorgde hij ervoor dat de getalenteerde schoonheid naar zijn kabinet verhuisde. Zonder dat hij haar kende had hij al gedaan wat zij in haar hoofd had. Een bewijs van haar intellect, maar ook haar zwakte. Hoe Valck mannen om haar vingers wond stond uitgebreid beschreven in het rapport dat het Stedelijk Onderwijs over haar gemaakt had, en op basis waarvan zij niet alleen geschorst was, maar ook gevraagd was het Stedelijk Onderwijs te verlaten.

Greet Valck had vervolgens al haar charmes en verstand, waarover ze beide in riante hoeveelheden beschikte, in de weegschaal gelegd om zich te profileren als onderwijsdeskundige. Dat ze buiten gegooid was in het Stedelijk Onderwijs was een goed bewaard geheim want de rapporten die tot haar schorsing hadden geleid waren met fluwelen handschoenen en betekenisvolle blikken in de diepste kelders van het onderwijs begraven geweest. Mocht Valck gekund hebben, ze zou iedereen die weet had van het vernietigende rapport over haar door *stadhuis-snipers* hebben laten uitschakelen, minstens colloqueren.

**

Eerste artikel en rapport over Greet Valck vind je HIER

**

“Kennen we iemand bij ‘tScheldt?”, onderbrak De Wever de gedachten van de drie voor hem.

“Volgens de geruchten zou er iemand van ons in de haven met die mannen meeschrijven...” dacht Bijenarts luidop.

“Wie?”, vroeg De Wever?

“Geen idee, moet ik checken, Bart”, zei Bijenarts

“Zoek dat uit, ik wil zo snel mogelijk van dat *gezeik* af...” antwoordde De Wever eerder verveeld, want het volgende probleem diende zich al aan in zijn hoofd... Met een simpel handgebaar wuifde hij de drie naar buiten.

Greet Valck bleef nog even staan alsof ze het uitwuijgebaar niet had gezien.

Verschanst kwam op zijn stappen terug, pakte Valck zacht bij de schouder en leidde haar verdwaasd naar buiten.

In de koele gang tussen de kantoren van De Wever en Verschanst hield Verschanst Valck staande.

“Greet, het is niet aan mij om te zeggen wat je moet doen, maar dat gedoe met ‘tScheldt schaadt wel de partij, en Bart in het bijzonder. Je moet orde op zaken stellen!”, Verschanst zei het vaderlijk streng.

“Als je niet oppast word je de nieuwe **Mia De Schamphelaere** van ‘tScheldt”, ging hij ernstig verder.

“Heu...?” bracht Valck ternauwernood uit.

“Wel, in ‘tScheldt is er de vorige maanden een hele reeks satirische artikels over **Mia De Schamphelaere** van de **CD&V** verschenen. Dat was vooral grappig en pijnlijk. Maar het schaadde de CD&V niet want Mia telt niet meer mee. In jouw geval is dat wel even anders...” somber staarde Verschanst door het met lood bezette glazen raam dat uitziet op de binnenkoer.

Moeizaam en met nauwelijks hoorbare stem bracht Valck uit...
“Bart gaat mij ontslaan...”

“Maar nee gij”, zei Verschanst direct, “hij heeft zelfs Nabila niet ontslagen, en die had heel wat meer op haar kerfstok dan jij...”

Plots kwam Bijenarts terug de gang ingelopen...

“Ha, goed dat ik jullie zie... ” Hij keek Valck recht in de ogen. In een flits dacht hij aan het grapje dat enkele weken geleden de ronde deed waarbij een magazijnier van de stadsdiensten de ogen van Valck had beschreven als ‘*zaadvragend*’. De ogen waarin hij nu keek waren echter peilloos, vaag en ontredderd. “Ik heb misschien een oplossing” Hij keek snel om zich heen om er zich van te vergewissen dat er niemand anders in de gang aanwezig was.

“‘tScheldt is vorige week veroordeeld door een Marokkaan. Die Marokkaan had blijkbaar Filip Dewinter op de Amerikalei aangevallen. ‘tScheldt had gevonden dat die Marokkaan al veroordeeld was voor zedenfeiten en 5 jaar gevangenis had gekregen voor het in de val lokken van jonge jongens. Een rechter heeft vorige vrijdag ‘tScheldt éézijdig veroordeeld dat artikel offline te halen. Indien ze dat artikel lieten staan moesten ze 5000 euro dwangsom per dag betalen...”

Valck en Verschanst keken Bijenarts vragend aan.

“Die rechter is één van ons”, fluisterde Bijenarts. “Het is Zilverkom!” Bijenarts knipoogde veelbetekenend naar Verschanst.

Bijenarts boog voorover naar Valck tot zijn lippen bijna haar oor raakten. De subtiele geur van *La Vie est Belle* van *Lancôme* gemengd met de weeë ziltigheid van het zweet van een wenende vrouw bereikte zijn neus. “Ik zie Zilverkom straks in de geheime bar van ‘tFornuis”, fluisterde Bijenarts. “*He owes us.* Als die idioten van ‘tScheldt nog één artikel over jouw of Bart plaatsen hebben ze het vlaggen. Ik was dat varkentje wel.”

Er deed zich een kentering voor in de peilloze vage diepte in de ogen van Valck.

Bijenarts zou gezworen hebben dat ze plots zaadvragend werden.

**

Het arrest

Op **22 april 2021** organiseerde onderzoeksrechter **Theo Byl** drie huiszoekingen, inbeslagnames en een arrestatie bij 'tScheldt. Drogreden was 'elektronische belaging van **Zelfa Madhloum**', woordvoester van de Open Vld met een **Fatma Taspinar syndroom**. Het Fatma Taspinar syndroom werd nog niet zo lang geleden ontdekt. Het syndroom houdt in dat zowel Taspinar als Madhloum zich continu achtergesteld voelen in het racistische Vlaanderen. Beide dames kunnen niet genoeg gezegd hebben hoe moeilijk het wel niet is in Vlaanderen om een topfunctie te bekomen omdat zij menen er anders uit te zien dan de Vlamingen. Hun geweeklaag doen ze vanuit... hun respectieve topfuncties!

Maar het ging hier niet over het Fatma Taspinar syndroom. Het ging over Greet Valck, en de syndromen die zij veroorzaakt bij de mensen die dagelijks met haar werken en leven.

Het eerste rapport over Greet Valck, adviseur en intimus van Bart De Wever, dateert van 2011. In dat rapport brengen 4 onderzoekers feiten samen over het handelen van 'directrice' Greet Valck nadat de top van het Stedelijk Onderwijs een reeks klachten over Greet Valck ontving.

Het Stedelijk Onderwijs wenste op basis van het rapport Greet Valck te ontslaan. Maar iedereen kent het onderwijs ondertussen. Het is makkelijker voor **Elon Musk** een Tesla de ruimte in te schieten dan een directrice te ontslaan in het onderwijs in Vlaanderen. Dus werd Valck geschorst in afwachting van haar eventuele ontslag.

In ons eerder artikel schreven we al dat Valck de bui zag hangen en zelfs bereid was van seksuele appetijt te veranderen (meer daarover in een volgend artikel) om haar ontslag af te wenden . Ze wond een diplomaat rond haar vingers die haar hielp niet te verdrinken in het moeras dat ze voor zichzelf geschapen had. Hij hielp haar ook aan een nieuwe baan in het kabinet Homans. Ondertussen organiseerde Valck een immens juridisch steekspel om noch ontslagen noch geschorst te worden.

De procedureslagen duurden tot in **2017**. Uiteindelijk was het de **Raad van State** die zich moest uitspreken in een oerwoud van jarenlang juridisch getouwtrek.

Schorsing

Valck verscheen niet helemaal ongeschonden aan het gevecht dat zou leiden tot een uitspraak van de **Raad van State**. Ze had wegens gelijkaardige feiten al een **blaam** opgelopen als directrice van de Burchtse Weel. Een blaam die later 'doorgehaald' werd.

Nog later, als directrice van SIBSO Begijnenvest liep het echter helemaal uit de hand en startte een jarenlang gevecht om niet ontslagen en niet geschorst te worden na het opduiken van weer een resem zwaarwichtige klachten.

Op **27 mei 2013** viel de eerste beslissing in het nadeel van Greet Valck. Het directiecomité van het autonoom gemeentebedrijf Stedelijk Onderwijs Antwerpen legde haar een tuchtsanctie op met als doel haar een 'terugzetting in rang'

op te leggen, met andere woorden het afnemen van haar 'directeurschap'.

Op **21 juni 2013** ging Valck hiertegen in beroep.

Op **28 augustus 2013** besliste de kamer van beroep om de tuchtbeslissing van 27 mei 2013 te vernietigen. In plaats van haar een 'terugzetting in rang' op te leggen, legde de kamer van beroep haar **1 jaar schorsing** op.

Valck stelde daarop een annulatieberoep in bij de Raad van State.

Op **5 februari 2014** kwam de kamer van beroep terug bij elkaar en besliste ze de tuchtbeslissing van 28 augustus 2013 in te trekken. Vervolgens vernietigde ze de tuchtbeslissing van 27 mei 2013 (terugzetting in rang) en legde ze Valck een tuchtsanctie op van 1 jaar schorsing.

Voor wie het allemaal teveel wordt... we zeiden het al... er zijn heel veel mensen met teveel tijd en geld in deze wereld om advocaten allerlei constructies te doen bedenken, herdenken en terug bedenken.

Maar het is nog niet gedaan.

Valck ging bij de **Raad van State** in beroep tegen de beslissing van **5 februari 2014**.

Op **4 juli 2017** oordeelde de Raad van State. Zij vernietigde de beslissing van de kamer van beroep van 5 februari 2014. Hierdoor viel het hele spel terug op de beslissing van **28 augustus 2013** en werd Valck *de facto* veroordeeld tot een jaar schorsing.

Vragen

Vraag is nu hoe het kan dat een geschorste en veroordeelde directrice in het **Stedelijk Onderwijs** zomaar door de **N-VA** kan geplaatst worden in de **Raad van Bestuur** van... het **Stedelijk Onderwijs**.

Hoeveel andere leden van de Raad van Bestuur van het **Stedelijk Onderwijs** en de **Plantin Hogeschool** slepen een veroordeling mee door de Raad van State? Niet wegens het stelen van *Chokotoffs* uit de kast van de directeur, maar wegens onaanvaardbaar gedrag én handelingen binnen het Stedelijk Onderwijs?

Hoe kan het onderwijs, het belangrijkste exportproduct van Vlaanderen, het best gediend zijn van de diensten van een lid van de N-VA waarvan rapporten stellen dat zij best NIET MEER in dat onderwijs functioneert?

Waarom verwondert het ons niet dat de kwaliteit van het onderwijs jaar na jaar dramatisch daalt als het onderwijs gebruikt wordt voor politieke recuperatie en carrièreplanning zoals in het geval van Greet Valck?

En laatste vraag... Waarom houdt Bart De Wever de hand boven

het hoofd van Greet Valck?

**

ARREST

Abonnees van 'tScheldt kunnen het volledige ARREST hier lezen.

Klik [HIER](#) voor de PDF-versie

**

BEELDMATERIAAL

Vlnr: Albert Liliane De Wever, Stijn Op De Rooster, Greet Valck, Bart De Wever, Johan Verschanst, Philippe Bijenarts

*

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 238.747 van 4 juli 2017

in de zaken I. A. 211.925/IX-8339

II. A. 212.064/IX-8346

- In zake :
- I. het AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF STEDELIJK ONDERWIJS ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat [REDACTED]
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
[REDACTED]
bij wie woonplaats wordt gekozen
 - II. G [REDACTED]
woonplaats kiezend te [REDACTED]
[REDACTED]
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernhard [REDACTED]
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
[REDACTED]

tegen :

I.+II.
de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
onderwijsPersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

Tussenkomende partij :

II.
het AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF STEDELIJK
ONDERWIJS ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat [REDACTED]
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
[REDACTED]
bij wie woonplaats wordt gekozen

IX-8339-1/42

*

middels doorgehaalde blaam. Waarom dit een strafverzwaring verantwoordt, is voor verzoekster niet duidelijk.

47. De verwerende partij antwoordt dat de kamer van beroep een orgaan van actief bestuur is en dus niet verplicht om alle door de bestuurde aan-gevoerde feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden. Het volstaat dat de beslissing op zich afdoende is gemotiveerd, met andere woorden dat de determi-nerende motieven voor het besluit worden aangeduid. Volgens de verwerende partij heeft de kamer van beroep in eerste instantie onderzocht of de ten laste ge-legde feiten voldoende bewezen zijn en of deze feiten de strafmaat van terugzetting in rang verantwoorden, rekening houdend met de argumenten van verzoekster. De kamer van beroep oordeelde dat de door de eerste tuchtoverheid in aanmerking genomen tekortkomingen een sanctie verantwoorden, maar heeft de aldaar opge-legde straf als te zwaar beoordeeld.

Wat de eerste tenlasteleggingen betreft, verwijst de verwerende partij naar de overwegingen onder punt 5.3 van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de tenlasteleggingen die verband houden met het financieel beheer, argumenteert de verwerende partij dat verzoekster niet aantoont dat zij voor de bestellingen buiten het raamcontract de geëigende pro-cedure heeft gevolgd. Wat betreft het ontvangen van relatiegeschenken argumen-teert de verwerende partij dat verzoekster wel enkele relatiegeschenken opsomt en stelt dat die aan de school ten goede kwamen, maar niet aantoont dat dit de enige geschenken zijn die werden geleverd. Met betrekking tot het houden van een zwarte kas betoogt de verwerende partij dat verzoekster zich verschuilt achter het feit dat haar voorgangers ook een zwarte kas voerden maar niet bewijst dat zij hiervoor naar een oplossing heeft gezocht.

Wat verzoeksters gedrag ten aanzien van leerkrachten betreft, betoogt de verwerende partij dat verzoekster niet kan ontkennen dat de relatie tussen haar en [REDACTED] meer was dan een relatie werkgever-werknemer. Die relatie

IX-8339-30/42

*

vormde, zo stelt zij, in 2011 de aanleiding tot het opstarten van een tuchtprocedure. Verzoekster heeft toen ook toegegeven dat er een relatie was.

48. De tussenkommende partij betwist dat de kamer van beroep zich met de evaluatie van verzoeksters functioneren zou hebben ingelaten. Zij merkt op dat de elementen die in het derde middel ter sprake komen, in de initiële tuchtbeslissing als tuchtfeiten zijn aangemerkt en ook in de thans bestreden beslissing worden gekwalificeerd als ernstige of zware tekortkomingen die een tuchtsanctie verantwoorden. Het betreft dan wel daden die verzoekster in de uitoefening van haar ambt heeft gesteld, maar dat mag niet bevreemden aangezien dit – behoudens feiten in de privésfeer die een weerslag hebben op het ambt – een noodzakelijke voorwaarde is om een tuchtvervolgning te kunnen voeren.

Voor zover verzoekster beweert dat met haar verweer geen rekening is gehouden, antwoordt de tussenkommende partij dat het aan verzoekster toevalt om concreet aan te duiden waar zij meent dat dit niet is gebeurd, in acht genomen de hoedanigheid van de kamer van beroep als orgaan van actief bestuur en de daaruit voortvloeiende motiveringsplicht in hoofde van de kamer van beroep. Volgens de tussenkommende partij mist het verzoekschrift elke aanzet tot een dergelijke concretisering van het middel. Zij is bovendien van oordeel dat het de kamer van beroep bezwaarlijk ten kwade kan worden geduid dat niet op elk detail van verzoeksters verweer werd ingegaan, aangezien verzoekster haar juridische argumenten en middelen in de toelichtende memorie voor de kamer van beroep voortdurend heeft aangevuld en doorweven met zelf geschreven teksten.

Voor het overige sluit de tussenkommende partij zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing. Zij wenst evenwel nog de aandacht te vestigen op het “[volstrekt] leugenachtig karakter van de procesvoering aan de zijde van verzoekster” en zij verwijst daarbij naar een brief van verzoekster aan het personeel waarin verzoekster zowel het bestaan van de relatie met een leerkracht als de problematische gevolgen ervan op school heeft erkend.

IX-8339-31/42

*

BESLISSING

1. De zaken A. 211.925/IX-8339 en A. 212.064/IX-8346 worden samengevoegd.
2. De Raad van State verwerpt het beroep in de zaak A. 211.925/IX-8339.
3. De Raad van State vernietigt beslissing nr. GOO/2014/173/ [REDACTED] (III) van de kamer van beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs van 5 februari 2014.
4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 212.064/IX-8346, begroot op 400 euro.
Het autonoom gemeentebedrijf Secundair Onderwijs Antwerpen wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 211.925/IX-8339, begroot op 400 euro en in de kosten van zijn tussenkomst in de zaak A. 212.064/IX-8346, begroot op 150 euro.

*

Greet Valck geeft speech

**

Lees ook het eerste artikel in de Greet Valck-files:

Atoombomdossier over rechterhand Bart De Wever in beslag genomen (1)